

P V I S

1 6 0 3

IN HONOREM
CLARISSIMI VIRI, SAPIENTIA
ET VIRTUTE PRÆSTANTIS D. HENRICI
*Iagow Hildesienſis, cum ei decerneretur
gradus Doctoris in utroq̃
iure.*

Carmina ſcripta ab
Erdmano Copernico
ET
Michaele Haſlobio.

bu.

Frankofurti ad Oderam
M. D. LXIII.

IN HONOREM
CAESARIS VIRI APPIANUS
MAGISTRI PRÆCEPTORIS D. HENRICI
Magistri Bibliothecæ cum ei doctoriam
gradus Doctoris in utroque
iure

Carminibus scriptis ab
Friderico Carminibus
ET
Michaeli Habbo

Francforti ad Oderam
M. D. L. XII.

IN HONOREM CLARISSIMI VIRI
Dn. Henrici Iagow Hildesiensis LL Doctoris,
carmen scriptum ab Erdmano
Copernico.

EST nemus ad flumen Viadri, nemus arbore densum,
Qui uidet hoc, sacrum numen inesse putat.
Gramine respirat tellus, auditq; uolantum
Carmina diuersis continuata modis.
Quáq; procul spargunt salices sub floribus umbram,
Nobilium Vatum uox operosa sonat.
Huc ego, solatus diuerso carmine curas,
Flecto, sub herbosi tempore Veris, iter.
Ecce uenit Phæbus Cithara Lauroq; uidendus,
Dat lyra concentum, Laurus odore iuuat.
Pone Ducem curuo uenerantur poplite Musæ,
Omnibus in pulchro uertice nimbus erat.
Longius egressus colo numina (numina rebar
Ex oculis, manibus, uoce) secuta Ducem.
Tum uerò nitida decoratam fronte uidebam
Terpsichoren digitis sollicitare lyram.
Vtq; fides, uocem citharæ iunctura, tetendit,
E cithara talis fluxit & ore sonus.
Iam roseum tandem maturat Lucifer ortum,
Præmia cum IAGO digna labore feret.

A 2

Nam

Nam teneris artes, legesq; secutus ab annis,
Vt capiat curæ munera, dignus erit.
Hunc coluit Suenus cælo notissimus amnis,
Qui fouet amplexu numina nostra suo.
Quà nobis IO ACHIMVS Shabet Septemuir honorem,
Sicut ab Hetrusco sanguine cretus Eques.
At longo Leges veneratus tempore duxit
Consortem thalami, motus amore, sui.
Tunc etiam gemini spaciōsa uolumina Iuris
Voluit, & inceptum continuauit iter.
Iamq; dies instat, capiet quo pulchra laboris
Præmia, quâ Viadri diluit unda solum.
Nos quoq; iucundi sub tempore Veris adimus
Gaudia, præsentī continuanda die.
Nostraq; cultori benè gratæ donæ feremus
Dulcia gratantis carmina mentis opus.
Quæ minimè nostra cantari uoce merentur,
Summa licet, parua sunt peritura mora.
Asspice quàm splendor iaceat spretissimus orbis,
Qui nihil è nostro munere laudis habet.
Asspice quàm superent præclarè facta sepulchrum,
Vt rapidos Virtus excubet ante rogos.
Hunc quoq; sub summos uehet inçlyta gloria cælos,
Nullaq; Liuoris lingua nocere uolet:

Seu

Seu uideas mores animi, seu pectoris artem,
Dum studijs Legum deditus esse cupit.
Seu libeat curam cognoscere, siue laborem,
Cum peraget Domini seria iussa sui.
Illustris Domini, quo nil præclarus unquam
Vidit honorato Suenus ab amne pater.
Nos igitur tensis fidibus gratamur ouantes
IAGOVIO, nostros quod colit ille choros.
Clare sed ô Legum studijs letare: sororum
En tibi nostrarum splendida turba fauet.
Et Proceres plaudunt hilares, & Phœbus honori
Accinit, & ponit florida ferta comis.
Nec minus & Pallas uultum generosa serenat,
Quæ studij præses dicitur esse tui.
Letior acclamat Themis, & deserta reuifit
Oppida, quæ Legum dogmata iusta colunt.
Quòdque fuit gemini tibi culta scientia Iuris,
Præsede SCHRADERO, munera digna dabit.
Gaudia quin THOMAS Sueni digressus ab undis
Adderet, in cuius gutture uernat Apis,
Gratia quem nostro sequitur circumdata cœtu,
Luscinie cantu qui potiora sonat.
Hos etiam cœtus Pomeranæ gloria terræ
Ille tuus (credo) uiseret OTTO gener.

A 2 OTTO

OTTO gener, cuius crescit facundia labris,
Cuius ab ore sonus fluminis instar abit.
Efficienda Ducum sed utrunq; negocia raptant,
Vt nequeant festum condecorare diem.
Et plures aderunt, quos Odera continet amnis,
In studijs legum qui posuere moram.
Sit felix honor iste tuus, patriæq; tibiq;
Vtilis, & cœptum seruiat omne Deo.
Nemo sibi tantum uiuit, sed proxima sperant
Pectora solamen, curia sperat opem.
Dixit: & applausum mouit uicinia ripæ,
Omnia quæ, paucis dicta, notata fero.
Tu cape **IAGO VI**: sic exige Nestoris annos,
Detur & optatis aura secunda tuis.

F I N I S.

AD CLARISSIMUM VI-
RVM ERVDITIONE, VIRTUTE,
& sapientia præstantem Dn. Henricum
Iago LL. Doctorem.

ECquid condio mella felle **IAGO**
Præclarissime, dum laboro laudes

Digno

Digno condere? forsitan uidebor
Vrticas uiolis, rosasq; spinis
Intertexere: Sic habe, quod amnis
Suenus me uocet ad lares amatos,
Patronosq; meos: & ipse nostrum
Expectat reditum colendus Albis
Cum Sale fluuio: dat hic quietem,
Nostras ille iuuat fauore Musas,
Quæ curis uarijs gemunt, & optant
Solamen querulæ suo dolori.
Si præsto nihil, adde tu Camœnæ
Docto nomine nomen: utq; dicam
Alto pectore quod sedet, probabo
Amorem tibi candidum, nec ullam
Laudem quero, sed appeto fauorem.
Ducebam melius tacere: uerum
Cum Musas amor urgeat, Camœnam
Dicemus Nomij tibi fauentis.

MICHAEL HASLOBIVS

Berlinensis.

Nomi

NOMIVS.

CVm roseo exortus uestiret lumine terras,
Demeret ac lucem Phæbus cælestibus astris,
Tempore, quo iunctim uolucres à robore pendent,
Affanturq; diem cantu, & solatia in aruis
Agricolis præstant, Nomius, cui dulce dolorem
Fallere ludendo, & tennes tentare cicutas,
Stratus erat uiridi in ripa, quâ plurima quercus
Et salices texunt fessis umbracula membris:
Instauransq; lyram, uacuas ita lusit ad auras.

Iam nihil assueto iuuat indulgere labori
Vere nouo, & tristes animo exercere querelas,
Sed Cithara Heroas celebrare, & dicere Diuos,
Dum nectit uiolas Chloris, fingitq; coronam,
Quam capiti imponat Iago, cui lactea fandi
Copia, diuiniq; abeunt è pectore rores.
Is noluens gemini spaciola uolumina Iuris,
Arcis inaccessæ penetralia celsa Themistos
Appetit, & montis consistit uertice uictor.

Ipsa etiam Adrastæa redit, portasq; subintrat
Cum plausu, populosq; colit, quæis iusta probantur.
Se sociam adiungit Clementia: pone uidentur
Ire Æquum, Princepsq; Fides, Constantia ueri.

Et

Et Themis in sese Virtutum continet agmen.

Hæc Dea quæ cælum, cæliq; sedilia liquit
Luce sub hac dignos Iago concedet honores
Post dubias animi curas, uariosq; labores.
Qualis ubi Elei metas, atq; ardua campi
Tangit equis spacia, audet eques sperare coronam
Victor, & euictos inter procedere cursu.
Conspicius uerò donis in facta tuentum
Lumina conuertit, dignoq; insistit honori.
Hæc Dea præstantem uarijs uirtutibus illum
Efferet, ac dignis ornabit laudibus altas
Ante aras, genibus flexis, curasq; leuabit.
Hinc Æqui cultura fluet, Probitasq;, Fidesq;,
Blandaq; Libertas fora dudum spreta reuifet,
Atq; adeo Diuam gladijs & lance coruscantem
Cerno. Quis è uultu splendet color? aspice, dignam
Ut foueat Diua mentem: Grauitas licet illam
Occupet, humanum uiuit sub pectore numen.
Dextra tenet gladium, reprobos ut puniat illo,
Afficiat dignos meritis, & honoribus ornet.
Nec minus ostentat lancem, quæ pendula cunctis
Æqua facit, semperq; tenetur partibus iisdem,
In medio uersans, nulla superabilis arte,
Nec prece, nec precio, sibi constans omnibus horis.

B

Talis

Talis erat quondam cum iusti nomen adeptus
Imperio rexit populos, iustissimus unus
Qui fuit in mundo Princeps, & deditus æquo.

Ergo aliquis cernens Viadri sub flumine Diuam,
Vnde nouus sit tantus honos, unde illa recurset
Gloria, pectoribus uoluet, mirabitur annis
Odera, & ingentes ostendet gurgite plausus.

Deniq; continget spacium, metamq; malorum
Curia, gaudebit nitidis arx cognita cæli
Sideribus, quæ Sueuus abit spumantibus undis,
Et Dominum recti cultorem obseruat in amni.

Salue leta dies, quæ nostris lumina terris
Sufficis, Arctoïis ubi cernitur Vrsa sub oris.
Iusticiæ claros studijs alis, & quibus æquum
Et cultura placet iusti, uatesq; disertos.
Felix alma dies, tu flore uenustior omni
Floribus exurgis uarijs, camposq; serenas
Luce: sed haud undas negat Odera suauibus hortis,
Iam rident campi uiolis, pulchrisq; Hyacinthis,
Atq; rosis nullo Cithereæ sanguine tinctis.

At tu care senex Viader notissime cælo,
Qui salices inter fluitans, Quercusq; sonantes,
Vatibus ostendis sub opacis frondibus umbram,
Spargito humum fluuio, ut Laurus sua germina prodat

Cras

Cras ubi consuetis se cœlum uestiet astris,
Vespere carpemus Laurum, quam uertice gestet
Iago, nouenarum decoratus amore sororum.

Ille tuos coluit fluuios, ceu Castalis undam,
Gratatusq; animi requiem, cantusq; sonoros
Murmur in emissum tibi pronas præbuit aures.
Nec prius optauit uenienti nocte soporem
Quàm, sibi sperata, uictor consisteret arce.

Non secus ignotas meditans in cordibus urbes
Haud prius absistit, neq; finit lenta uiator
Tædia, quàm metam possit lustrare petitam.

Nec uerò illius spes uota fefellit euntis
Per Labyrinthi sexcenta oracula iuris.
Quippe parens laudis Virtus cultoribus affert
Præmia, quin factis ubi desunt præmia, Virtus
Ipsa sibi precium statuit, tandemq; triumphat.
Hæc eadem sub Vere nouo, plaudente corona
Nobilium Procerum, quos cœlis gloria sistit,
Dona dabit, titulosq; nouos, insignia claræ
Splendida Virtutis solo sudore parandæ.

Inde petet rerum dubiarum curia præsens
Auxilium, finemq; uolet sperare malorum.
Nanq; ibi succedunt melius, meliusq; geruntur
Omnia, cum magnis Sapiencia regnat in aulis.

B 2 Tunc

Tunc manant bona multa, & iniquum uincitur æquo.
Ille autem fessis poterit succurrere rebus,
Consilijsq; alijs prodesse, & pressa leuare
Corpora: Ceu quondam Sueuus flammante perustos
Sole agros reficit, ueteremq; inducit honorem.
Ante suis stabant uiduati floribus illi,
Vixq; furente igni, ætherea sub luce, gemebant:
Nunc uerò capita extollunt, solitisq; coruscant
Luminibus, segetesq; ostentant, horreaq; implent.
Auguror: hunc urbes Arctoæ sepe uidebunt
Consilijs magnum, dubijsq; in rebus ab illo
Sperabunt operam, ceu quondam oracula Pubes
Consuluit Delphis, Fatorum arcana reportans.
Illius egregias uirtutes, claraq; facta
Sæpe fatebuntur Proceres, cum guttura soluet,
Verbaq; manabunt, ceu densis imbribus acta
Grando ruit, sonitusq; ciet, tectisq; resultat.
Ac uelut Idaliam languente in stipite Myrtum,
Prostratam pluuijs, aliquis subito erigit, undis
Et radijs fouet admisis: Sic ille clientes
Eximet è curis, solitoq; in honore reponet.
Hinc poterit dignas aliquando auferre coronas.
Testis erit Sueuus, clarus qui Heroibus illum
Audiet, ac celebri regnantum nutriet aula.

Sæpe

Sæpe peregrinas idem uersatus in oris
Expedit uigili commissa negocia cura.
Sæpe feret palmam, proprio & gaudebit honore,
Eximia positus sede inter lumina Sueui.

Quin etiam Vatum citharas, & plectra canentum
Audiet. ille etenim facunda à Pallade doctus
Prosequitur doctos studijs, & præstat amorem.
Vaticinor: possunt uentura recludere Musæ.

Salve læta dies, Iago quæ præmia confers:
Nos tibi spargemus uiolas, roremq; marinum,
Nunc Violas dabimus, mox hæc ad flumina Laurum
(Laurus enim nostris etiam se tollit in hortis)
Soluemus, fertisq; altas cumulabimus aras.

Hactenus Arctoæ Nomius benè cognitus urbi,
Cum Viadri portis sese intulit omine leto.
Dumq; intrat, uidet accitos ad gaudia claros
Arte uiros, quibus immixtus socio agmine cœpit
Pectoribus lætis hilarem producere lucem.

ALIVD IN EIVSDEM GRATIAM

Scriptum.

Ducit odorati sub amœno tempore ueris
Candida Flora choros,
Frigora mitescunt Zephyris, & sufficit hortus
Graminis omne genus.

B 3 Ipsa

*Ipsaq̄ Diuorum quæ stat Themis ante tribunal
Ducit in urbe moram.
Et loca, quæ legum studijs sunt clara, reuisit
Pacis amica Themis.
Huc quoq̄, quâ leni perlabitur Odera muros
Flumine, fecit iter.
Dumq̄ uidet sacræ cultores legis honorem
Poscere, dona uehit.
Dona uehit secum tribuenda laboribus, inter
Lumina prima chori.
Cum uiolis Laurum teneram, roremq̄ marinum,
Quicquid & hortus alit.
Teq̄ uidens doctos Iagoui uoluere libros
Dona ferenda feret,
Vt tibi facundi texant encomia uates,
Et tuus extet honor.
Hæc igitur doctos inter cape præmia sancti
Numinis aucte bonis.
Et, tibi dent Pylj sapientia pectora, Diui,
Nectar ut ore fluat,
Vt facias accepta Deo, & primoribus urbis,
Quam Sprea cingit aquis.
Te bonitas mentis decorat, tibi conscius equi
Iustus inhaeret amor.
Te celebrem Virtus facit, & sub sidera tollit
Te generosa fides.
I cape Schradero sub præside iusta laboris
Præmia, digna dari.
Quæ uirtus tua promeruit, pulcherrima uirtus,
In studijsq̄ labor.*

AD

AD DOCTISSIMUM VIRVM DN.
Henricum Iago L.L. Doctorem.

Filius ut quondam genitore superstite gaudet,
Ipsius meritis si quis habetur honos:
Vtq; cliens fausta letatur sorte Patroni,
Si, comes officij, gloria pulchra uenit:
Sic ego, quo possum, mea testor gaudia, curis
Dum uideo ferri præmia digna tuis,
Et Viadri proceres inter, Legesq; sequentes
Conscia uirtutis splendida dona dari.
At rogo cælestem letatus, honoribus istis
Auspicius, maior quò patefiat honor.

AD THE MIN.

Diua quæ lancem gladiumq; gestas,
Et suis donis cumulas merentes:
Sic frequens cultor tibi sit: sub ædem
Dirige gressum.
I, tuos tandem populos, & urbes
Vise, quæ doctas uenerantur artes,
Affer & dignos properans, honores
Iusta secutis.
Hinc honos longis tibi surget annis,
Templa cum cernes decorata Myrto,
Vota cum sceptris faciet iuuentus
Æmula iusti.

Quin

Quin ubi celsa super arce stabunt
More uictorum, tibi consecrabunt
Splendidas aras, & habebis olim

Dona tuorum.

Annuis clemens (uideo) coronam,
Quam comis gestet sacer ille iustis
Legibus Iago, quia fers & ornas

Germine crines.

Sit quater felix honor haud notandus
Ore Liuoris, patriæq; dulci
Seruiat, nostros petit hæc labores,

Proximus optat.

AD DN. HENRICVM IAGO LL.

Doctorem.

Dum Iago tibi conspicuos Schraderus honores
Exhibet, ac numeris uox faciata sonat,
Odera, Sol (inquit) pater ô pulcherrime lucis
Iam solito fundas clarius arce iubar.
Quamq; lubens undis alo propter flumina Laurum
Fac radijs melius crescat ut illa tuis.
Hinc capiet sertum Iago, qui sacra Themistos
Castra sub his nostris est ueneratus aquis.
Eriget is iustum, per uitam iusta secutus,
Sueuus & ex eius munere sumet opem.
Si meritis quondam decorantur honoribus illi,
Quos rigidi Martis traxit ad arma furor,
Inclyta nec uirtus Themis amplexata queratur
Præmia non curis esse tributa suis.
Dixerat hæc, Phœbus cum fouit lumine Laurum,
Quam modo prælustri uertice Iago gerit.

FINIS.

Jf 4600

ULB Halle 3
003 299 04X

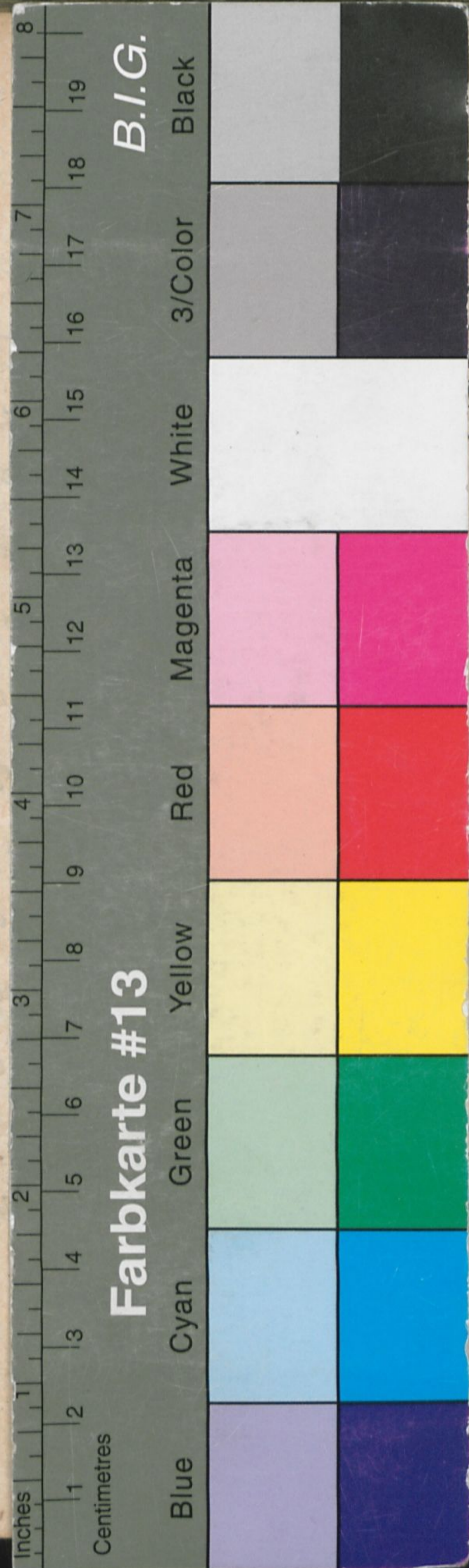

sb.

1077

XLV

44

HONOREM

SIMI VIRI, SAPIENTIA
TE PRÆSTANTIS D. HENRICI
Wildeſiensis, cum ei decerneretur
gradus Doctoris in utroq;
iure.

termina scripta ab

Erdmano Copernico

ET

Michaele Haslobio.

bu.

Wiesbaden
Cofurti ad Oderam
M. D. LXIII.

59

